

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

Humanæ salutis Monumenta, & Odæ variæ

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

In tabulam Christi ad Herodem missi. Ode Tricolos Tetraстrophos. LVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44973

66 HUMANAЕ SALVITS

Hæres colonis exsecratus improbis
Fundo è paterno pellitur:
Fundo probatis quem noua arte vitibus
Diuina plantarat manus;
Heu peruicacis fraude gentis, & dolo
Exclusus extra vineam,
Ursis premendus, & feris leonibus
Dilancinandus traditur.
Sed horret atrox gentis impiæ nefas,
Fera ipsa, & vrgetur tamen.
Inuita verbis cogitur minacibus
Sxuire in agnum innoxium.

FELICITAS REPVLSA.

Vtrique infamis populo cùm factus Iesus,
Curabat populi res vtriusque tamen.

AGNO A LVPIS LEONI OBIECTOS.

In tabulam Christi ad Herodem missi.

Ode Tricolas Tetraphos. LVIII.

Iustum & suorum fraudibus inuidis
In mortis actum crimen vt audiit,
Non prætor audebat nefando
Iudicio temerare Iesum.
Exlex & atris noctibus vndique
Septus Tyrannus, fas tamen inspicit
Et iura perpendit profanus
Pontificum melius cathedris.
Ille innocentem perdere transferens,
Declinat acti iudicium rei,
Causamque deuoluit tyranno
Quem Galilum populi timebant.
Hunc nec paternæ exempla ferociæ,
Nec ruta nusquam cura tyrannidis,
Nec regis illud nomen vñcti
Iudicium temerare cogunt:
Postquam superbo iusscrat ambitu,
Et curiosa mente poposcerat
Spectator ac vellet probare
Signa modis celebrata miris.

Sed

MONUMENTA.

67

Sed Christus alte sceptrum potentiae
Vultu severo despiciens, tacet,
Et vana poscentem silendo
Improbatur, imperiumque temnit.
Ergo Latini ad iura Palatij
Fastidientis munere principis,
Et ueste derisus nitenti
Opprobrium tulit ipse nostrum.
Probrisque fœdis pressius, & arduo
Sensu dolorum, non tamen immemor
Prodesse, iungit dissidentes
Numine conciliatique reges.

INNOCENTIA SPECTATISS.

Quot testes habet ex populis innoxius agnus,
Ingratum mundum tot premet arbitriis.
HVMANAЕ CAVSAE PROCVRA-
TORI FORTISS. S.

In tabulam Iesu flagellati.

Ode Dicolas Diaphros. LIX.

Quid sanctum Iesu corpus atque innoxios
Artus aduris carnites?
Quid membra, quarto puriora sidere,
Plagis cruentis inficis?
Non tantus unquam stirpis incense fragor
Auditur altis montibus,
Nec deuolutus in supina marmora
Imber ferit frequentius.
In me furentem verte si sapis manum,
Et terga cede noxia.
Namque ipse lene legis excussi iugum,
Iussa ipse perfregi Dei:
Heu quanta dignus vincula perferre & necere:
Et flagra dura perpeti.
Sed istud, atro quod cruento pernotas
Maiora latrum, caput
(Cui cuncta magni turba præfulgens poli
Addicta paret nutibus.)
Contracta noxe crimina expiat mea,
Irasque placat vindices.

E 2

Vides

Sed